

sinijo. Vernimo se zopet k angleški statistiki: Za opijum, čaj, bombaž, riž in žito, kar se iz Indije izvaževa, dobila je Angleška daca čez 17 milijonov šterlinov. Vse surove pridelke, katerih največ na Angleško iz Indije gre, uvaževa zopet izdelane nazaj, za katere se potegne obilo milijonov. Tako civilizirajo Angleži Indijane v 19. stoletji na sramoto Evrope. S temi številkami smo dokazali, kaj je Anglija brez ptuje zemlje, da jo le divji narodi pod angleškim bičem uzdržujejo, dokler pride čas maščevanja.

Dopisi.

Kuhnovci v Terstu.

V Terstu, dne 26. nov.

Naši kranjski fantje so včeraj ob 11 uri srečno stopili zopet na domačo slovensko zemljo. Ko se je parnik ob 9 uri na daljnem obzoru še le zapaziti mogel, začelo se je zbirati ljudstvo na ključu sv. Karola. Ob polu 11 uri bil je parnik privezan in kranjski fantje zagorelih obrazov so veselo korakali čez most na suho ter se uverstili. Na tisoče ljudstva je bilo, vsak je iskal svojega znanca in prijatelja. Gorki poljubi srečnega svidenja so se menjavali in marsikatera solza veselja je zaigrala v očeh. Politično društvo „Edinost“ katero zastopa vse Primorsko napravilo je v ta namen dragoceni lavorjev venec z narodnimi trakovi, ki ga je v spomin srečnega prihoda iz Bosne podarilo v imenu primorskih Slovencev polkovi zastavi. Ko se je polk na ključu uverstil stopila je deputacija „Edinosti“ obstoječa podpredsednik g. Dolenc, odborniki Dolinar in Sterle pred polkovnika. G. Dolenc nagovoril je g. polkovniku blizo tako le: G. polkovnik! v hipu, ko je hrabri in zmagonosni domači polk stopil srečno na domačo zemljo mi je čast pozdraviti zmagonosni polk br. Kuhn, katere je od nekelej iz vsacega boja zmagonosno junaško čast in lavoriko nesel. G. polkovnik blagovolite sprejeti mali spominek, katerega podarijo primorski Slovenci v znamenje hrabrosti zmagonosnemu polku. G. polkovnik odgovori radostnim obrazom: Serčna hvala gospoda, da ste nam podarili lavorjev venec v spomin hrabrosti, nisem se nadejal tako veličastnega sprejema, radostnim srcem sprejemem venec, dragi spomin, katerega bomo na Dunaj saboj uzeli. Hvala da spoštuje narod svoje sinove, pokazali smo, da je slovanska moč neizmerna. G. polkovnik se prikloni in g. Dolinar priveže na zastavo polka lavorjev venec z rumenimi jabelčki. Na velikanskih slovenskih trakovih, kateri so bili se težkimi zlatimi „franžami“ obrobjeni bilo je sè zlatimi čerkami čitati: *Zmagonosnemu polku št. 17. v spomin prihoda iz Bosne, primorski Slovenci.* Nad „franžami“ bili so napisani kervavi boji in Bosne, Rogelje, Varčer, Vakuf, Jajce in Livno. F. M. L. Šmigoc je potem na velikem tergu ogledal polk in ga hvalil, da so lepi fantje

in hrabri vojaki. Ko je polk pred generali defiliraj, vidilo se je, da so ponosno stopali, lavorjev venec povzdignol je še bolj ponos vojakov. Pri hudi vožnji vso noč se ni bralo na obrazih nikakoršnega utrujenja, kajti naši fantje so terdni ka skala uztrajni ko železo. Na tisoče ljudstva je spremljavalo polk do vojašnice. Lepo je bilo viditi belomodro rudeče krasne trakove na praporju vihrati in lavorjev venec naredil je na Teržačane znameniti utisek. Zvečer pa so se vojaki po kerčmah, hudih muk okrepčali, pri dobri kaplici. V „Narodni pivarni“, pa se je rano v jutro radovalo kerdelo podčastnikov, veršile so se napitnice. Teržaški pevski zbor pa je odmore z lepimi kiticami narodnih pesen napolnjeval radostne serca. Živio 17. polk baron Kuhn! Živili zmagonosni slovenski sinovi! za cara in dom!

Zgornji Kras (izv. dopis dne 8. dec.)

Dovoli mi draga „Edinost“ sprejeti nekoliko verstic v tvoj predalček, čeravno ni nič kaj veselega. Slaba letina katera je letos našega ubogega kmeta zadela ne tare ga še dovolj, nadleguje ga še goveja kuga katera se na Kranjskem širi. S kupčijo ne more si nič prisluziti. Živinski semnji so povsod prepovedani, davki se pa tirjajo da je strah. Kje hoče neki ubogi kmet denarje uzeti? Živine, katera je jedina njegova podpora tudi za silo ne more prodati, drugih reči mu pa tudi ni mogoče prodajati, ker vseh pridelkov še tolikov nima kar jih za vsakdanjo rabo potrebuje. Tako ubogi kmet le povsod terpi. Kar se je tudi dne 10. m. na semnji v Lokvi pokazalo, ko je c. k. okrajno glavarstvo sežansko po žandarjih, prešiče raz semnja gonilo. Ubogi kmetje so od daleč prišli z prešiči na prodaj, da bi mogli tordo tirjaue davke plačati, ali tudi si niso mogli pomagati ker žandarji so jim po glavarstvenem ukazu prodajo zabranili. Tergovci s prešiči prignali so iz Štajerskega celó iz Hervaškega prešiče na semenj vodoč dobro, da je prodaja dovoljena, ali tudi njim je bilo prepovedano. Podasta se torej koj dva onih tergovcev v Terst k. c. k. namestništvu kjer dobita pismeno: da prodaja prešičev nikakor ni prepovedana temveč le rogate živine česar sežansko glavarstvo ni vedilo.

Zima, če jo v tem času ko smo komej v sredi jeseni, tako imenovati smemo tirja tudi uže svoje žertve. V bližnji vasi Rodik je pretekli teden 20 letni mladenič zmerznil. Boleli so ga zobje šel je tedaj zvečer v prodajalnico da si sè žganjem zobne bolečine prežene. Tam se zdruzimi tovariši žganja napije da je domu grede v sneg se ulegel, ki je ravno tisti da nekoliko zamedel. Tovariši ga puste ležati rekoč: ko ga mraz pretrese se bode uže ztreznil in zbudil. Drugi dan najdejo ga na ravno tistem mestu. Prenesli so ga domu, kjer se je preselil tija kjer nikogar več zobje ne bole.

Kritični politični pregled.

Naj važnejši iz državnega zbora je ta teden, da se je razpravljalo ka bode Istra v colno zvezo potegnena. Poslanec Hallwich govoril je, da bi se to v enem letu izveršilo. Vidulič isterski poslanec govoril je in predlagal, da se colna zveza Istre tekoj opusti. Vitežic je govoril, da naj bi Istra vsaj toliko časa zunaj colne zveze ostala, da bo dodelana teržaška luka, kar je pa tergovinski minister pojasnil, da je uže vse pripravljeno in izdelano, da bode Istra 1. januarja 1880 v colno zvezo stopilo, ker se naslanja na to, da bo z onim dnevom tudi Bosna in Hercegovina v colno zvezo uverstena. Brambovske postave predloga §. 2 je bil v gosposki zbornici enoglasno sprejet. Zdaj bode zopet predloga nazaj v državni zbor poslana. Ustavoverci so morali cele zapisnike starih grehov čuti od poslancev desnice.

Debata o vojaškej postavi je spravila marsikaj zanimivega na svitlo. Tu se je pokazalo, da ustavaki ne morejo nič opraviti, da ne bi poleg sumničili svojih političkih nasprotnikov. Najbolj živa priča pa, kam more človek zaiti v svojej zaslepljenosti in neberzdanej strasti, je poslanec Tomaszuk; pred končanjem debate je mož čutil še enkrat potrebo, da izlije svoj žolč nad avtonomisti in zdanjo vlado. Mož nij velik govornik, a v osobnem napadanji je on velik, poleg pa je še večji sovražnik Slovanom, da si je sam — Slovan. Zgodovina nam kaže mnogo izgledov, ka izneverice naroda so tega največji nasprotniki; a zgodovina nam tudi jasno kaže, ka take izneverice niso si upali čela kviški nositi. Tu pak je nov izgled, — Tomaszuk je priznal v svojem — govoru, ka je Slovan, a v enej sapi je dostavil, da njemu je ljubše, če so Slovani v Avstriji tlačeni, da on si ne more Avstrije drugačne misliti, nego tako, kjer Nemci sami gospodujejo! Kaj si moremo misliti o človeku, ki v lastno skledo — pluje, iz katere zajema? Ob tolikej smelosti je vsa zbornica popolnem obstermela, a vidi se žalostno, da je mož — Rusin.

Takoj za tem govornikom je poprijel za besedo *ministerski pervosednik grof Taaffe*, da je podučil Tomaszuka, kake razmere in kaki odnošaji da morajo uživeti se v Avstriji. Grof Taaffe je dejal:

„Nijsem mislil oglašiti se v tem važnem, teškem vprašanji, tega bi tudi ne trebalo, kajti to vprašanje se je od vladne mize — misliu, ka se je to splošno priznalo — na sijajen način branilo. Ali baš moj predgovornik mi je v špecijalnej debati k §. 2 izkazal čast, da me je osobno napadel. Gospod predgovornik je dejal: „Gospod ministerski pervosednik, ki je na čelu zdanjej vladi, je isti, kateri je bil tudi na čelu meščanskega ministerstva“, ter je iz tega — prosim oproščenja za ta neparlamentarni izrac — norce bril! (Na levej: *Ohó!* Na desnej: *Da!* Govornik glasneje): Gospôda moja! Jaz sem stal na čelu meščanskemu ministerstvu, tja me je v hudem času pozvalo zaupanje Nj. veličanstva cesarja; raz-

mere so se pak tako preobrnile, da sem uvidel, da se v blagost Avstrije nič več ne sme tako postopati, (*Dobro!* na desnej.) in katastrofa je nastopila, katera je gospôdi znana in še v spominu, na se namrec je ministerstvo ločilo v večino in manjšino. (*Dobro! Res je!* na desnej.) Čast mi je bila stati na čelu manjšini (*Dobro!* na desnej.) A jaz sem videl potrebo, da ako hoče biti v Avstriji res pravo parlamentarno življenje, da mora biti parlament polen, morajo biti vsi življi naše lepe carevine notri zbrani in morajo zastavljati svojo besedo. (*Dobro!* na desnej.) Jaz sem poskusil ustvariti možnost, da se bodo udeleževali ustavnega življenja tudi oni življi, ki zastopajo lepe dežele in velike davkovske svote, in ki so pripoznane kapaciteti, (Živahno odobrenje in rokopleskanje na desnej. Klic na levej: „Ne ministersk pervosednik, nego ustava je ustvarila to možnost!“ „Neverjetno!“ „K redu!“ Glasneje): Hvala Bogu, ti življi se zdaj udeležujó ustavnega življenja in jaz mislim, da se je storil velik korak dalje k okrepitju ustavnega življenja v Avstriji. (*Dobro!* na desnej.)

„Očitano se je, ka je koalicijsko ministerstvo, ki se jednej strani smehlja, drugej pa preti. To ministerstvo pak si je baš postavilo zadačo, da doseže spravo, pomirjenje, in mislim, da ta smehlaj, nad katerim se tako spodtika, nij kazal samo jednej strani.

„Nadalje se je očitano, da vlada si nij svesta svojega smotra, — a vlada si ga je svesta, ter ima smoter: Narode avstrijske zjediniti na tleh skupne avstrijske ustave. (Odobranje in rokoplesk na desnej) V jednej točki pak sem složen s čestitim predgovornikom: on hoče imeti namreč Avstrijce, avstrijsko večino, a ne nacionalno. *Ali Avstrija ima mnogo narodnostij, kojim se morajo pravice tudi braniti.* (Živahno odobrenje na desnej. Ako stojé te narodnosti jedna poleg druge, ako so si sveste svojih pravie in ako jih tudi uživajo, potem si bodo radostno podale bratsko roko in delavale za blagobit velike in cele Avstrije. (*Dobro!* na desnej.) Nadalje ima predgovornik tudi prav, ako pravi, da se ne more vladati, ako so Nemci k steni pritisnjeni, a tudi Slovani ne smejo biti k steni pritisnjeni, (Odobrenje na desnej.) kajti oni so ravnopraven faktor v našej Avstriji, in baš pójem narodnostij, ki živé v Avstriji, narodnosti vkupé delajo Avstrijca, in ako prizna to tudi vlada, potem gospôda moja, bodo vsi tudi dobri Avstrijci.“ (Živahno odobrenje in rokopleskanje na desnej; ugovori na levej; dolgotrajen nemir.)

Nemogoče je opisati, kako je bila leva stran zbornice poparjena; da, — takih besedij z vladnega stola centralisti nijso še slišali, doslé se jim je zmirom le laskalo, in za to je tudi preobrat ta silno občuten. Nijso si mogli Slovanov kot ravnopravnega faktorja misliti toliko časa, da jim je morala naposled vlada povedati: *Slovani so ravnopravni, Slovanov se ne sme k steni pritisniti!* Zbornica je bila silno razburjena, in centralisti so sredi govora Taaffejevega za-

gnali tak hrup, da je moral zbornični predsednik vmes poseči in opominjati levico, ka govornika se ne sme motiti. A tudi pozneje so centralistiški govorniki zaman iskali pozornosti in neuspešna je bila replika Walterskirchnova zoper znano izjavo grofa Clam-Martinica, utisek Taaffejevega govora je bil presilen. Prišlo je glasovanje o §. 2 vojaške postave; glasovalo je izmej 329 poslancev 174 za vladno predlogo, zoper nje 155; da bi vladna predloga dobila veljavo, morala bi dobiti 220 glasov, t. j. dve tretjini.

Junaški Černogorci so se 6. t. m. kervavo bili z Arbanci, zadnji so jih napadli in so bili tako tepeni, da je čez 1000 mertvih ostalo. Černogorci imajo kakih 100 mertvih in enako število ranjenih. Černogorski sokoli si ne puste od nikogar zob šteti.

Napad na ruskega cara se ni izveršil, hotel je hudobnež železniški voz v katerem se je car vozil v zrak razperšiti, pa razperšil se je drugi vlak, ki je za cesarskem vozil.

Domače stvari.

Statistika. Meseca oktobra t. l. je bilo rojenih v Terstu 201 moških, 195 ženskih. Zakonov sklenjenih je bilo 93 vsi verskih. Umerlo je 194 moških, 177 ženskih. Največ jih je na dan 17 in najmanj 5 umerlo. — Volov pobitih je bilo 966, krav 423, telet zaklanih 1726, ovac 1750, jančkov 39, prašičev 347 in 6 konj.

Zima. Stari ljudje ne polnejo, da bi bilo v Terstu kedaj toliko snega, kakor ga je v nedeljo in ponedeljek perve dni mesca padlo. Burja je razsajala, da je po morji ustavila vso vožnjo. Llojdiv parnik je pripeljal iz Bosne in Hercegovine 1 batalijon lovcev in drugih vojakov pa ni mogel k kraju, moral je pri sv. Andreju zavetja iskati in še le drugi dan je bilo mogoče vojake v malih barčičah z parnika izkercati. Mraz je bil, da je zmerzavalo, pa vendar se ni pripetila na morji nobena nesreča.

Zmerznil je nek Dolinec na cesti mimo Boljunca v Terst, tako se nam iz Doline poroča

Slovansko podporno društvo, bode za mesec dni napravilo v primernem teržaškem gledišču koncert z predstavo dveh primernih iger. Ker se uže za to priprave delajo, opozorujemo vse naše prijatelje, da širijo mej narodom vest in agitirajo mej delavci in sploh povsod, da bode podjetje tudi uspeh imelo. Okoliški pevski zbori sodelovali bojo v ta namen pod vodstvom povodja gosp. K., ki je učitelj in okoličan zraven spreten in marljiv. Treba je, da pokažemo tudi, da mi v Terstu in okolici bivajoči Slovenci imamo moči s katerimi se dá kaj napraviti ako se potrudimo le kolikaj. Čas in kraj, kjer bode koncert nanznanilo bo društvo s plakati vabilnicami in časniki. Slovenci odprimo tudi na jadranskih obalih slov. „Taliji“ Muzini hram. Treba

je prebiti led, ki nas je obdajal v narodnjem spanji, da zasije mileji solnce ki pospešuje narodno omiko. Dvomljivim naj bo vedno v spominu, da imamo vse pravice do razvijanja narodnega izobraževanja. Kedor bi zabranjeval, ustavljal bi se naravni sili.

Načert g. Lazoviča, katerega smo danes dobili narisanega je prav koristen za Terst. Ta načert je namreč, da bi se na južnem koncu mesta na obalih pri sv. Andreju naredile velike kopelji, kakor jih imajo druge južne pomorske mesta. V Terst, ki ima čisto, mehko in gorko podnebje, zahajali bi ptujci od bližu in daleč, ter bi postalo naše primorsko glavno mesto druga Nica. Da bi se le naši mestni očetje v resnici brigali za načert g. Lazoviča in ga tudi točno izpeljali. Gotovo bi bil lepši kinč kot je velik terg s počeno palačo, kjer Mihec in Jakec kraljujeta s kladivom nad prevročo lahonščino.

Jurij Šubic akademični slikar, bival je minoli teden v Terstu. Podal se je z Llojdivim parnikom v saboto v Atene k profesorju Schliemanu, da mu bo slikal neko novo poslopje, pa ne slike gerškemu kralju kakor je Slovenec napačno poročal. Mlademu umetniku in našemu prijatelju želimo na Helenskem obilno sreče.

Tiskovna pravda. Rojanski učitelj Bonin uložil je zoper urednika našega lista tožbo zaradi dopisa iz Rojana v zadnji št. „Edinosti“, ker mu dopisnik očita njegovo renegatstvo. No! bomo vidili kako bo pravda končala, kajti slovenske novine so Bonina vedno opisovale in sicer „Novice“, „Soča“, „Sl. Narod“ kakor „Edinost“ pa zamorec se ne dá umiti. Žeha po časnikih mu ni nič koristila. Pravda bode dokazala istinitost kar se je pisalo.

Lahonska nesramnost. V Dolino sosednjo občino Terstu dobili so iz Ljubljane nove orglje. Ko so na vozeh umetni izdelek peljali v vas je občina, kakor je po deželi navada sprejela nove orglje sê streljanjem možnarjev, zvonjenjem in narodno zastavo. Nek lahončič ali sta bila celo dva junaka iz Boljunca, poslala sta v „Cittadino“, kateri list posebno zato slovi, ker sprejema razne smeti v svoje predale, članek in se hudovala, da se je veršil vsled tega slovesni sprejem novih orgelj. Uboga revčka na duhu, dala sta si zrelo spričevalo lahonske blaznosti. Boljunčanom se pa čudimo, da ne pometejo takih smeti, ki okuževajo slovenske mile kraje v starodavnem Bregu.

Sam umoriti se je hotel nek Benečan, glediščni igravec s tem, da je spil steklenico žveplene kisline. Ko je v neki kavarni na tla pal so ga hipoma v bolnico prenesli. Uzrok samoumora je bila revščina, ker ni imel s čim živeti.

Samoumor. V noči med 29. in 30. novembra so na sprehodu pri sv. Andreju mimogredoči našli ubitega človeka iz Milana doma po imenu L. Raineri. Ustrelil se je z dvocevko v usta. V pismu ki ga je komisija pri njem našla navaja uzroke, pomanjkanje in druge neprijetnosti sê svojim

bogatim stricom ki ga dolži, da ga je ta sè svojimi zvižaçami na pot sprevil. Nesreè- než pravi v svojem pismu da ima ženo in tri otroke na Laškem. — Pismo je bilo adresirano na tukajšnega italijanskega konsula v katerem razlaga vse uzroke svoje smerti, in naposled prosi za zamero — La seusi del disturbo!

Truplo je bilo kaj prenešeno k sv. Justo.

Zgorela je 3 letna deklica v Rocolju, starši so jo pri ognju za trenotek samo pustili. Oblaèilo se je vrelo in proè je bila. Kolikokrat smo uže pisali na tem mestu, da naj bodo stariši bolj previdni.

Dva zaljubljena ubežnika je redarstvo prijelo na pošti, ko sta šla pismo z denarom iskat iz Benedk od kodar sta ubežala, pa mesto pisma jih je redarstvo dobilo ker je iz Benedk tako povelje bilo došlo.

Nož, to orodje v Terstu nikedar ne počiva. Dva „lumpa“ sta prišla v neko stacuno ko sta si zbrala klobas, mesa in drugih stvari, potegne eden iz žepa nož in je hotel na ta naèin plaèati. Straže so bile k sreèi blizu, ter so ugrabile oba.

Razne stvari.

Razstava v Avstraliji, v mestu Melbourne, ki bo prihodnje leto, je privabila uže do konca oktobra 6000 razstavljavcev. Avstrija je dobro zastopana, posebno je najveè èeskega blaga; živili bratje Èehovi!

Letina v Ameriki se je dobro obnesla; samo bombaža je meseca oktobra 20 tisoè bal več ko lani. Zerna in sicer pšenice, reži, jeèmena, je 20 milijonov starjev več ko lani in to ob nekah Ohio in Missouri. Tobaka dva dela več ko minolo leto. Koruze se je toliko pridelalo, da ne pomnijo najstariši ljudje tako dobro letine.

Kraljestvo Montauks na boben prodano je bilo v Ameriki na otoku Long Island ne daleè od Nov-Jorka. Omenjeno kraljestvo obsega 20 štirjaskih milj, prodano je bilo na javni dražbi za 150 tisoè dolarjev. Zemlja je najlepša v Ameriki, na otoku ne manjka vode, so lepe polja in planjave široke gorato je malo. Sedanji zadnji kralj Štefan Faraone, mogoèni vodja Indijanov, udal se je pijanosti in se ni brigal za njegove podanike. Naslednik Viljelm Fowler in dva kraljeva knjeza, ste rajši za svitile dolarje prodala kraljestvo, ko sama gospodarila.

Tertna uš, začela se je širiti tudi na Laškem v več krajih, našli so jo v takih pokrajinah, kjer se jo niso nadejali. Laška vlada zabranjava uže dve leti uvaževanje iz Avstrije vsake verste zelenjave in èe je tudi šopek cvetlic, potem sadje in krompir z o-pombo, da se boji, da ne bi se zatrošila tertna uš iz Avstrije v deželu. To je pa le spekulacija, kajti z Laškega sme vsake ver-

ste zadežev in zelenjave v Avstrijo od nas pa ničesa tija. Koliko novcev gre iz dežele in vendar naša vlada pri vseh pritožbah ni ničesa učinila. Nesreène trgovinske pogodbe mej katere tudi laška spada škodovale so mnogo našej obertniji in še ne bode konca. Pontebaska železnica je za Terst udarec ker ni iz Tersta nobene druge železnice ko draga južna železnica, zatoraj se bode zopet trgovina iz Tersta v Benedke začela vraèati na krajšo pot. Naši prusofili naj bi se od laških politikarjev učili, potem bi Avstrija kaj veljala.

Gospodarske stvari.

Kuretnini se ozdravijo zmerzli grebeni, ako se z glicerinom namažejo. Po deželi pa, kjer se tega olja ne more hitro dobiti, je najbolji pripomoèek ta: Nad eno plošo ledu se derži en košèek slanine (špeha) na kaki smolnati barovèevi terski, katera se prižge, da slanina (špeh) in smola

raztopljena na led kapate. Z persti se pognete ta zmes na ledeni plošèi, da je ko mazilo in s tem se greben kuretnini namaže, kolikor prej tolikanj koristnejše je.

Listnica uredništva.

G. F. A. Logatec plaèano do 8/1. 1880. G. Ferfolija Brestovica poravnano živeli! G. I. Lavrenèiè Postojna prejel 2 gl. 40, s tem je do konca tekoèega leta poravnano. G. Muri Anzelm Jezirski verh, hvala, do konca leta poravnano. G. Mulej prejeli, serèni pozdrav!

V štacuni Ivana Valenèièa, po domaèe „pri Slovencu“, nove ulice št. 39, dobiva se vsake verste manufakturnega blaga, kotonine, frustanja (barhenta) plavine, vsake verste robcev (faèolov) in drugih stvari po prav nizki ceni.

Razlaga sv. maše

po èast. o. Martinu Kahemu. Domaèe in molitevne bukve, 2. natisa, 1879. Kolikor bolj nespodobno se mnogi obnašajo pri najsvetejšem opravilu sv. maše — da se Bogu usmili! ne le mladina, ampak večkrat celó njeni odgojniki, — toliko bolj je želeti, da se nauk o tej veliki skrivnosti razširja med vernike. Omenjena knjiga obsega prelepe in globoko v serce segajoèe nauke o tej preimenitni skrivnosti, o nebeški dobroti sv. maše, o vdeleženju, pobožnosti itd. in kako hudo se pregrešijo tisti, ki se pri tem sv. opravili nespodobno obnašajo. Razna teh premišljevanj, pa so v tej knjigi tudi razne molitve pri sv. maši in druge molitve na 510 straneh. Cena tej — vsega priporoèila vredni — knjigi je v pol usnje 1 gl. 20 kr. in v usnje vezane 1 gl. 40 kr. z zlatim obreskom pa 2 gl.

Dobiva se pri knjigoteržcu H. Nièman-u v Ljubljani.

Pri založniku H. Nièman-u v Ljubljani je na svitlo prišla knjiga pod naslovom:

„Slovenska kuharica“

ali navod okusno kuhati navadna in imenitna jedila za 933 jedil, tudi popis kuhinjskega orodja, katero je v vsaki dobri kuhinji potrebno, in pristavek 14 jedilnih listov za vse okolišèine in potrebe.

Spisala in na svitlo dala

Magdalena Plaiwels-ova.

Drugi, pomnoženi natis.

Da so te bukve „Slovenska kuharica“ občinstvu jako potrebne, koristne in priljubljene, dokaz temu je urna razprodaja pervega natisa: ker je pa drugi natis še pomnožen in tudi popravljen z novo in staro vago in mero, upamo da bodo naše slovenske kuharice radostno po njih segale. Cena je mehko vezanim 1 gl. 50 kr., trdo vezanim pa 1 gl. 80 kr.